

การศึกษาวิเคราะห์การปรับบทแปล และกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง
“เด็กชายชาวนา”

An Analytical Study of Translation Editing and Translation Process of The Children's
Literature “Farmer Boy”

อลิสา ชูเชื้อ^{1*} นครเทพ ทิพยสุภารามภูรี² และณัฐพล คุปต์ธนโรจน์²

Alisa Chuchuea^{1*} Nakonthep Tipyasuparat² and Nattapon Kuptanaroaj²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตร สาขาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ มหาวิทยาลัยรังสิต

²อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ มหาวิทยาลัยรังสิต

¹Master of Arts Program in English for Professions, Faculty of liberal arts, Rangsit University

²Lecturer Arts Program in English for Professions, Faculty of liberal arts, Rangsit University

*Corresponding author, E mail: alizy5@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาประเภทของการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง “Farmer Boy” หรือ “เด็กชายชาวนา” ประพันธ์โดย ลอรา อิงกัลล์ส ไวลเดอร์ (Laura Ingalls Wilder, 1971) ส่วนแปลโดย สุนทรธ ในการศึกษาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำหลักการปรับบทแปลของ สันญะวี สายบัว ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดที่ครอบคลุมทุกแง่มุมของการปรับบทแปลที่เกี่ยวข้องกับการใช้โครงสร้างทางภาษามากที่สุดมาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 ตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ การปรับระดับคำและการปรับระดับโครงสร้างภาษา ผลการศึกษาวิเคราะห์ชี้ว่า การปรับบทแปลระดับคำพบการใช้คำที่อ้างอิงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่ามากที่สุด และพบการปรับระดับเสียงหรือการแปลทับศัพท์มากที่สุดในส่วนการปรับบทแปลระดับโครงสร้าง ส่วนกลวิธีการแปลนั้นผู้แปลใช้การแปลทั้งแบบตรงตัวและแบบเอาความ แต่ส่วนใหญ่จะมีลักษณะการแปลแบบตรงตัว หรือตามความเหมาะสมของการปรับบทแปล เพื่อให้เนื้อความในบริบทสอดคล้องต่อเนื่องกัน โดยการรักษารูปแบบและความหมาย ให้มีใจความสมบูรณ์ตามต้นฉบับไว้

คำสำคัญ: การปรับบทแปล, กลวิธีการแปล, วรรณกรรมเยาวชน

Abstract

The objective of this study was to examine the type of translation editing and translation process in Laura Ingalls Wilder's children literature (1971), “Farmer Boy”, translated into Thai by Sukhontharot. Qualitative data were conducted, the translation editing proposed by Sanchwi Saibua was principally applied to analyze 20 examples. The findings were classified into two levels which were the adjustments in the word level and the language structure

level. The result indicated that the word level, using general words to replace specific ones was found the most frequently used. In terms of structure level, the most frequently found type of editing was phonological level or transliteration. Both literal and free translation techniques were used appropriately depending on the contexts, but the literal translation was used mostly in order to keep favor as the original version.

Keywords: Translation editing, Translation process, Children's literature

1. บทนำ

ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการแปลข้อความ หรือการถ่ายทอดความหมายของภาษา วัฒนธรรมของต้นฉบับหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งนั้นสามารถแบ่งปัญหาได้ 3 ระดับคือ 1. ปัญหาระดับวัฒนธรรม (culture) เนื่องจากวัฒนธรรมของแต่ละชาติ แต่ละภาษามีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดปัญหาในการแปล 2. ปัญหาระดับโครงสร้างของภาษา (language) ภาษาที่อยู่คนละตระกูลกัน ย่อมมีโครงสร้างของภาษาแตกต่างกันไป อาทิเช่น การเรียงคำในประโยค หรือตำแหน่งของคำในประโยคที่ทำให้เกิดความกำกวม 3. ปัญหาระดับความหมายของคำ (semantics) เช่น การใช้คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม คำกริยาวิเศษณ์ เครื่องหมายวรรคตอน รวมถึงการใช้ศัพท์เฉพาะ (ดวงตา สุพล, 2541) ถึงแม้ผู้แปลจะหลีกเลี่ยงปัญหา ด้านการแปลความหมายผิดพลาด แต่ก็ยังต้องเจออุปสรรคในการใช้ภาษาที่ไม่สอดคล้อง ขาดความเป็นธรรมชาติ หรือการใช้ภาษาที่ไม่สละสลวย หรือเจอคำต้นฉบับที่ไม่มีคำหรือความหมายเทียบเคียงได้ในภาษาปลายทาง ทำให้บางครั้งผู้แปลไม่สามารถถอดความให้ตรงตามต้นฉบับ หรือจำเป็นต้องเลี่ยงการแปลตรงตัวตามต้นฉบับ ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่สำคัญ เพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการแปลก็คือ การปรับบทแปล

การปรับบทแปล จึงมีความสำคัญสำหรับผู้แปลในการแก้ปัญหาการแปลความหมายคำ หรือสำนวนในภาษาต้นฉบับ ที่มีความแตกต่างทางด้านสังคมวัฒนธรรม จึงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการถอดความจากภาษาหนึ่ง ไปเป็นอีกหลายๆภาษา ที่ไม่คุ้นเคยในภาษาของสังคมปลายทาง ซึ่งการปรับบทแปล สามารถทำได้หลากหลายวิธี เพื่อให้ถ่ายทอดความหมายของภาษาต้นฉบับ ให้มีความสมบูรณ์ สละสลวย และผู้อ่านภาษาปลายทางสามารถเข้าใจได้ ในการปรับภาษาที่ใช้ในบทแปลนั้น ผู้แปลจะต้องคำนึงถึงความมุ่งหมายของการแปลเป็นสิ่งสำคัญเหนือสิ่งใด คือการมุ่งที่จะให้ภาษาในบทแปลสามารถสื่อความหมายเทียบเคียงกับต้นฉบับได้ ดังนั้น ถ้าผู้แปลเผชิญปัญหาในการรักษา รูปแบบการเสนอความคิดของต้นฉบับ ความหมายจะถูกถ่ายทอดไม่เต็มที่ หรือถ้าพยายามถ่ายทอดความหมาย ก็จำเป็นต้องเปลี่ยนรูปแบบ (สัจฉวี สายบัว, 2550) เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการถอดความหมาย และหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการแปล ทำให้การปรับบทแปลเป็นวิธีการหนึ่งที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นสำหรับการแปลเป็นอย่างมาก

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดการปรับบทแปลของ สัจฉวี สายบัว เนื่องจากเป็นกรอบแนวคิดที่ครอบคลุม ด้านการใช้โครงสร้างทางภาษามากที่สุด ซึ่งเหมาะที่จะเป็นกรอบสำหรับการวิเคราะห์การปรับบทแปลวรรณกรรมเยาวชน ที่นิยมแปลตรงตัวเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งกรอบแนวคิดนี้ได้แบ่งการปรับบทแปลออกเป็นสองระดับ คือ การปรับระดับคำ และการปรับระดับโครงสร้างของภาษา การปรับบทแปลในระดับคำ สามารถแบ่งการปรับบทแปลได้หลายวิธี เช่น 1) การเติมคำอธิบาย 2) การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ 3) การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงสิ่งเฉพาะกว่า 4) การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ 5) การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป และการปรับบท

แปลระดับโครงสร้างของภาษา สามารถแบ่งประเภทการปรับบทแปลได้ อาทิเช่น 1) การปรับระดับเสียง 2) การปรับระดับโครงสร้างของคำ 3) การปรับระดับโครงสร้างที่สูงกว่าระดับประโยค และ 4) การปรับระดับประโยค ซึ่งจัดแยกประเภทย่อยได้ดังนี้ 4.1) การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี 4.2) การเปลี่ยนจากประโยคเป็นวลีหรือวลีเป็นประโยค 4.3) การปรับการใช้ปฏิเสธ 4.4) การเพิ่มและละคำในประโยค และ 4.5) การปรับการใช้กรรตุจาก และกรรมจาก

กลวิธีการแปลที่ผู้แปลใช้ในการแปลมีอยู่ สองลักษณะ คือ การแปลแบบตรงตัว (literal translation) หรือการแปลแบบรักษารูปแบบ (form-based translation) เป็นการแปลที่ยังคงรักษาคำและโครงสร้างของภาษาต้นฉบับไว้ โดยการแปลเรียบเรียงคำในประโยคของฉบับแปลให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับให้มากที่สุด ซึ่งต่างจากการแปลแบบเอาความ (free translation) หรือการแปลแบบรักษาความหมาย (meaning-based translation) เป็นการมุ่งถ่ายทอดเฉพาะความหมาย หรือสาระสำคัญ ไม่มีโครงแบบโครงสร้างคำต้นฉบับ มีการตัดทอนรายละเอียด ดัดแปลงแนวคิด ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างกระชับและถูกต้อง ฉะนั้นการใช้กลวิธีการแปลได้อย่างเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับบริบทโดยรวมของข้อความหรือเนื้อหา และดุลยพินิจของผู้แปล

ส่วนการศึกษาวิเคราะห์การปรับบทแปลนี้ ผู้วิจัยได้เลือกวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “เด็กชายชาวนา” หรือ “Farmer Boy” เนื่องจากเป็นวรรณกรรมอมตะของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งยังเป็นที่ยอมรับอย่างมากในปัจจุบัน มีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องตลอด 80 ปีที่ผ่านมา และเป็นหนังสือชุดแปลภาษาไทยโดยสุคนธรส เนื้อเรื่องสะท้อนความเป็นอยู่ในสังคมชนบทกลางศตวรรษที่ 19 หรือช่วง 150 กว่าปีที่แล้ว ซึ่งผู้ประพันธ์โดย ลอรา อิงกัลล์ส ไวลเดอร์ ได้ดำเนินเนื้อเรื่องชวนติดตามเป็นอย่างมาก ซึ่งแสดงถึงชีวิตชีวาของตัวละคร “แอลแมนโซ” ตัวละครเอก และเรื่องราวในครอบครัว ถูกถ่ายทอดสะท้อนสภาพความเป็นอยู่ของชาวอเมริกันและสภาพทางด้านภูมิอากาศ และสังคมศาสตร์ในสมัยก่อน ทำให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการตามได้อย่างสนุกสนาน หนังสือเรื่อง “เด็กชายชาวนา” จัดพิมพ์ครั้งแรกในปีค.ศ. 1933 ถูกพิมพ์เป็นเล่มที่ 2 ของหนังสือชุด “บ้านเล็กในป่าใหญ่” ซึ่งเป็นหนังสือยอดนิยมทั้งในและนอกประเทศไทย จึงเหมาะแก่การใช้เป็นตัวอย่างการศึกษาค้นคว้า

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาประเภทการปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “Farmer Boy” ประพันธ์โดย ลอรา อิงกัลล์ส ไวลเดอร์ (Laura Ingalls Wilder, 1971) แปลโดย สุคนธรส โดยการวิเคราะห์วิธีการปรับบทแปลข้อความต้นฉบับภาษาอังกฤษที่ถูกถ่ายทอดสู่ภาษาปลายทางที่เป็นภาษาไทย วิจัยในรูปแบบข้อมูลเชิงคุณภาพ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้วิเคราะห์ประเภทของการปรับบทแปล และกลวิธีการแปลโดยใช้งานวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “Farmer Boy” หรือ “เด็กชายชาวนา” เนื่องจากหนังสือมีทั้งหมด 29 บท ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกเล่มของหนังสือเพื่อนำมาทำการวิจัย 20 ตัวอย่าง โดยเลือกข้อความจากย่อหน้าแรกของแต่ละบทแบบเจาะจงเฉพาะข้อความ ที่มีลักษณะรูปแบบการอธิบายความ แต่เนื่องด้วยแต่ละบทมีย่อหน้าความสั้นยาวไม่เท่ากัน ซึ่งทำให้ข้อมูลไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกข้อความเพิ่มเติมถัดจากย่อหน้าแรกตามความเหมาะสมไม่เกิน 4 ย่อหน้า ของแต่ละ

บทที่สุ่มเลือก และนำแนวความคิดการปรับบทแปลของ สัจฉวี สายบัว (2550) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการแปล หรืองานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง 2. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยตีกรอบแนวความคิด เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อความตัวอย่างระหว่างต้นฉบับกับฉบับแปล 3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยพิจารณาจากการวิเคราะห์การปรับบทแปลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 20 ตัวอย่าง นำมาจัดแยกประเภทการปรับระดับการแปล คือการปรับบทแปลระดับคำ และการปรับบทแปลระดับ โครงสร้างภาษา 4. การสรุปและอภิปรายผลการศึกษาระยะวิเคราะห์ โดยสรุปผลความถี่ประเภทการปรับบทแปลที่พบมากที่สุด ทั้งในการปรับระดับคำและการปรับระดับ โครงสร้าง และอภิปรายยกตัวอย่างการปรับบทแปลบางส่วนจากกลุ่มตัวอย่างที่น่าสนใจ

4. ผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยการปรับบทแปล และวิเคราะห์กลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “เด็กชายชาวนา” หรือ “Farmer Boy” โดยการสุ่มเลือกตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 20 ตัวอย่าง และใช้แนวความคิดการปรับบทแปลของ สัจฉวี สายบัว (2550) เป็นกรอบเทียบเคียงในการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการค้นคว้าในเชิงปริมาณ ซึ่งได้จำแนกตามวิธีการปรับบทแปลไว้ 2 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ปรับระดับคำ และระดับที่ 2 ปรับระดับโครงสร้างของภาษา

ตารางที่ 1 สรุปผลการปรับการแปลระดับคำ และระดับโครงสร้างภาษา

การปรับบทแปลระดับคำ	จำนวนครั้งที่พบ	การปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษา	จำนวนครั้งที่พบ
1. การใช้คำที่มีความหมายกว้างแทนคำแคบ	11	1. การปรับระดับเสียง	7
2. การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ	9	2. การปรับระดับประโยค	
3. การเติมคำอธิบาย	7	- การเพิ่มและละคำในประโยค	6
4. การตัดคำหรือส่วนทิ้งไป	7	- การปรับระเบียบวิธีเรียงคำในประโยคหรือวลี	5
5. การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิด	3	- การเปลี่ยนประโยคเป็นวลีหรือวลีเป็นประโยค	3
รวม	37	- การปรับการใช้รูปปฏิเสธ	2
		- การปรับการใช้กรรตุจากและกรรมจาก	2
		3. การปรับระดับโครงสร้างคำ	3
		4. การปรับระดับโครงสร้างที่สูงกว่าระดับประโยค	1
		รวม	29
		รวมความถี่ทั้งหมด	66

ทั้งนี้จากผลวิเคราะห์จะสังเกตเห็นได้ว่า มีปรับการแปลระดับคำประเภท การใช้คำที่อ้างอิงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า มากที่สุด พบ 11 ครั้งใน 20 ตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่า ผู้แปลปรับการแปลคำต้นฉบับให้มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งหรือกิจกรรม ซึ่งไม่มีในภาษาของฉบับแปล หรือหากความหมายอ้างอิงของหรือกิจกรรมในระดับกว้างที่ซึ่งสามารถครอบคลุมคำที่เป็นปัญหา เนื่องจากภาษาฉบับแปลยังไม่สามารถหา

ความหมายเทียบเคียงได้ตรงตัวคำในต้นฉบับ หรือเป็นคำที่ไม่คุ้นเคยในสังคมไทย และการปรับการแปลโดยการใช้วลีหรือประโยคแทนคำ เป็นประเภทที่พบรองลงมา จำนวน 9 ครั้ง ใน 20 ตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่า ผู้แปลแก้ปัญหาการแปลคำต้นฉบับที่ไม่มีคำศัพท์เทียบเคียงได้ในภาษาไทย จึงใช้คำหลายๆคำเชื่อมเป็นวลีหรือประโยค เพื่อบรรยายลักษณะแทนความหมายตรงตัว และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้แปลมีการปรับบทแปลระดับโครงสร้างภาษาประเภทการปรับระดับเสียงมากที่สุด จำนวน 7 ครั้ง ใน 20 ตัวอย่าง เมื่อคำในต้นฉบับมีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม ที่ไม่มีในสังคมของภาษาฉบับแปลจึงไม่มีคำเทียบเคียง (equivalent word) เช่น คำที่ใช้เรียกต้นไม้ สัตว์ และกิจกรรมบางชนิด (สัญญาวิ สายบัว, 2550) หรือคำต้นฉบับที่สังคมไทยได้รับอิทธิพลด้านภาษาจากชาติตะวันตก จึงกลายเป็นภาษาที่สังคมไทยคุ้นเคย และใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ดังนั้นการทับเสียงคำต้นฉบับ จึงเป็นประเภทการปรับการแปลระดับโครงสร้างที่นำมาใช้มากที่สุด และพบความถี่รองลงมาจำนวน 6 ครั้ง ใน 20 ตัวอย่าง คือ การปรับบทแปลระดับโครงสร้างระดับประโยคในส่วนการเพิ่มและละคำในประโยค เนื่องจากโครงสร้างภาษาฉบับภาษาไทย สามารถเพิ่มหรือละคำในประโยคได้ เพื่อให้ประโยคนั้นสมบูรณ์ หรือตัดความฟุ่มเฟือยในการใช้ภาษาออกไป เพื่อความสละสลวย และความกระชับของภาษา แต่ยังคงใจความสำคัญของต้นฉบับไว้

5. การอภิปรายผล

จากผลสรุปการศึกษาวิเคราะห์การปรับบทแปล และกลวิธีการแปลวรรณกรรมเรื่อง “เด็กชายชาวนา” หรือ “Farmer Boy” พบการปรับการแปลระดับคำประเภทการใช้คำที่อ้างอิงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า มากที่สุด จำนวน 11 ครั้ง รองลงมาพบการปรับการแปลระดับคำประเภท การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ จำนวน 9 ครั้ง และพบการปรับการแปลระดับโครงสร้าง ประเภทการปรับระดับเสียงมากที่สุด จำนวน 7 ครั้ง รองลงมาพบการปรับบทแปลระดับโครงสร้างระดับประโยคในส่วนการเพิ่มและละคำในประโยคจำนวน 6 ครั้ง โดยผู้ศึกษาจะทำการอภิปรายกลุ่มตัวอย่างของประเภทการปรับบทแปลที่พบมากที่สุด และรองลงมาตามลำดับจากมากไปน้อย ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การปรับระดับคำ

5.1.1 การปรับบทแปลระดับคำประเภทการใช้คำที่อ้างอิงความหมายที่กว้างขึ้นแทนคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า

ยกตัวอย่าง คำต้นฉบับที่มีการปรับบทแปลประเภทการใช้คำกว้างแทนคำอ้างอิงถึงสิ่งเฉพาะกว่า ที่พบมากที่สุดจากการศึกษา และวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ต้นฉบับ	ฉบับแปล	ความหมายที่เกี่ยวข้อง
icicles	น้ำแข็ง	ลักษณะธรรมชาติเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ
caldron	หม้อ	ลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวกับภาชนะ
calico	ผ้า	ลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย
buggy	รถม้า	ลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวกับพาหนะ
yearling	ลูก (วัว)	ลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวกับสัตว์
carding-machine	เครื่องจักร	ลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาคำต้นฉบับที่ถูกปรับการแปลโดยการใช้คำกว้างแทนคำอ้างอิงสิ่งเฉพาะกว่านั้น จะสังเกตเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นคำนามที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลักษณะสภาพธรรมชาติ หรือภูมิอากาศ และลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่ อาทิเช่น อุปกรณ์เครื่องใช้ในครัวเรือน อุปกรณ์เพื่อใช้ในงานอุตสาหกรรม เครื่องแต่งกาย พาหนะ และยังสามารถย้อนวิถีชีวิตของสัตว์ในสังคมต้นฉบับในยุคสมัยก่อน เนื่องจากความหมายตรงตามตัวคำในต้นฉบับ ยังไม่เป็นที่คุ้นเคยในฉบับภาษาแปล ดังนั้นการแก้ปัญหาในการถ่ายทอดภาษาให้เกิดความเข้าใจโดยง่ายได้คือ การปรับการแปลโดยการใช้คำกว้างแทนคำแคบ เพื่อให้ผู้อ่านงานแปลฉบับปลายทางเห็นภาพโดยกว้างในลักษณะที่ผู้อ่านคุ้นเคย

ยกตัวอย่างเช่น คำว่า “caldron” หรือ “cauldron” เนื่องจากสิ่งของหรือกิจกรรมดังกล่าว ยังไม่เป็นที่รู้จักในสังคมของผู้อ่านงานแปล ผู้แปลจึงเลือกใช้คำกว้างครอบคลุมในการแก้ปัญหานี้ โดยปรับการแปลใช้คำที่มีความหมายกว้าง คำว่า “หม้อ” ซึ่งเป็นคำที่สังคมวัฒนธรรมในฉบับภาษาแปลคุ้นเคย ผู้อ่านสามารถจินตนาการลักษณะของภาชนะดังกล่าวตามได้ เพื่อให้คำหรือข้อความแวดล้อมในประโยคสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจและสอดคล้องกับต้นฉบับ เนื่องจากความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นอุปสรรคต่อการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง (ภาสกร ทอนมณี, 2554) จึงต้องใช้คำกว้างลดทอนปัญหาดังกล่าว และตัวอย่างคำว่า “carding-machine” ผู้แปลปรับระดับคำโดยการใช้คำกว้าง คำว่า “เครื่องจักร” เนื่องจากคำต้นฉบับมีการประสมความหมายระหว่างสองคำในภาษาต้นฉบับ ผู้แปลจึงปรับการแปลโดยการใช้คำกว้างขึ้น เพื่อแทนคำที่อ้างอิงสิ่งเฉพาะกว่า โดยสามารถเปรียบเทียบกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมของภาษาฉบับแปล จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าลักษณะของสิ่งนั้นเป็นอย่างไร (สุพรรณิ ปิ่นมณี, 2554) และถ้าผู้แปลไม่สามารถหาคำเทียบเคียง เพื่อจะถ่ายทอดความหมาย หรือหาได้แต่ไม่เหมาะสมก็อาจจะใช้คำที่เกี่ยวข้องกัน หรือเป็นคำเทียบเคียงในการถ่ายทอดความหมายแทนได้ (รัชณีโรจน์ กุลคำรง, 2552) ดังเช่นตัวอย่างคำว่า “icicles” ผู้แปล ปรับระดับคำต้นฉบับโดยการใช้คำกว้างคำว่า “น้ำแข็ง” แทนคำอ้างอิงสิ่งเฉพาะกว่า เนื่องจากสภาพอากาศในประเทศไทยไม่มีปรากฏการณ์ลักษณะเช่นนี้ ดังนั้นผู้แปล จึงหาคำเปรียบเทียบให้ มีลักษณะที่ผู้อ่านคุ้นเคย เพื่อความกระชับลดความเยิ่นเย้อในบริบท แต่ยังคงใจความสำคัญในเนื้อความอยู่

5.1.2 การปรับการแปลระดับคำ ประเภทการใช้วลีหรือประโยคแทนคำ

ยกตัวอย่าง คำต้นฉบับที่มีการปรับบทแปลระดับคำ ประเภทการใช้วลีหรือประโยคแทนคำจากการศึกษาและวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างดังนี้

ต้นฉบับ (คำ)	ฉบับแปล (วลี/ประโยค)
shining	ที่มีขนเป็นมันปลาบ
cabins	บ้านไม้ซุง
(curved) runners	(ไม้คาน โค้งๆ) สำหรับใช้แทนล้อ

จะเห็นได้ว่า คำต้นฉบับที่มีปรับการแปลระดับคำโดยใช้วลีแทนคำ ส่วนใหญ่เป็นคำนามในประโยคต้นฉบับ แต่ผู้แปลปรับการแปลให้เป็นวลีเพื่อขยายความให้เหมาะสมกับบริบท แทนการแปลเป็นคำๆ เนื่องจากการสื่อสารงานแปล เพื่อให้เกิดผลอย่างเดียวกันกับตัวบทต้นฉบับ ซึ่งอาจใช้ภาษาได้หลายรูปแบบแตกต่างกันได้มากมาย แต่ในการแปลต้องคำนึงว่าสำนวนภาษาใดที่นิยมใช้กันในขนบของภาษาปลายทาง ไม่ควรแปลเป็นคำๆ จะต้องนึกถึงบริบทของสถานการณ์ สังคมและวัฒนธรรมในตัวบทด้วย (วรรณภา แสงอร่ามเรือง, 2552) ดังนั้นการปรับการแปลโดยการใช้วลีแทนคำ แก้ปัญหาคำที่ไม่มีความหมายเทียบเคียงคำในฉบับแปลได้ โดยถ่ายทอดภาษาในรูปแบบวลีหรือประโยคแทน

เพื่อให้ได้ความหมายเข้ากับบริบทโดยรวมให้มากที่สุด ดังตัวอย่างประโยคต้นฉบับ “After that they looked for two small crooked trees to make curved runners.” คำว่า “runners” ผู้แปลปรับระดับคำโดยการใช้วลีแทนคำได้ความว่า “สำหรับใช้แทนล้อ” เนื่องจากเกิดปัญหาไม่มีคำศัพท์ หรือคำต้นฉบับไม่มีความหมายเทียบเคียงเกี่ยวข้องตรงตัวได้ในฉบับภาษาแปล เนื่องด้วยความหมายของคำนั้นไม่ได้ครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง แต่เกิดจากการโยงใยสัมพันธ์กับความหมายของคำอื่นๆ (รัชนีโรจน์ กุลธำรง, 2552) ผู้แปลจึงปรับการแปลโดยนำคำหลายๆคำมารวมกันเป็นวลีหรือประโยค สื่อความแทนคำที่เป็นปัญหา โดยจะพิจารณาการแปลคำหรือเนื้อความนั้นให้ตรงกับหน้าที่ของเนื้อความส่วนนั้น เพื่อสื่อให้ผู้อ่านในภาษาปลายทางเข้าใจได้อย่างถูกต้อง (วรรณภา แสงอร่ามเรือง, 2552) ทำให้การเชื่อมความในประโยคสอดคล้อง คล้อยตาม โครงสร้างภาษาฉบับแปล และถ่ายทอดความหมายได้ชัดเจนขึ้น และในตัวอย่างต้นฉบับ “Then Almanzo went through the woods to the little French cabins,...” คำว่า “cabins” ผู้แปลทำการปรับบทแปลโดยการนำวลีแทนคำได้ความว่า “บ้านไม้ซุง” ซึ่งเป็นวลีที่เกิดจากการประกอบคำหลายๆคำรวมเข้าด้วยกัน เพื่อใช้บรรยายลักษณะบ้านที่สร้างขึ้นจากไม้ซุง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพรัตน์ รัตนวิเชียร (2556) พบว่าต้องมีการเติมกลุ่มคำหรือวลีเข้าไป เพื่อให้ได้คำที่มีความหมายตรงตามจุดประสงค์ ทำให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการตามได้อย่างราบรื่น ยังมีตัวอย่างประโยคต้นฉบับ “Father's shining horses were hitched to the shining,...” คำว่า “shining” ผู้แปลทำการปรับการแปลระดับคำ โดยการนำวลีแทนคำ เพื่อบรรยายลักษณะของขนม้า “ที่มีขนเป็นมันปลาบ” เนื่องจากภาษาแต่ละภาษามีจำนวนคำที่จะสื่อความหมายถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่เท่ากัน แล้วแต่ความจำเป็นใช้ของสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (ดวงดา สุพล, 2541) ทำให้เนื้อความสละสลวยดึงดูดใจผู้อ่าน เพิ่มอรรถรส เพื่อให้ประโยคในฉบับภาษาแปลมีใจความสมบูรณ์ขึ้น

5.2 การปรับระดับ โครงสร้าง

5.2.1 การปรับบทแปลระดับ โครงสร้างประเภทการปรับระดับเสียง

ยกตัวอย่าง ต้นฉบับที่มีการปรับบทแปลระดับ โครงสร้าง ประเภทการปรับระดับเสียงดังนี้

ต้นฉบับ	ฉบับแปล
cranberries	(ลูก) แครนเบอร์รี่
moosewood	(ไม้) ไม้ซุง

จากตัวอย่างข้างต้นจะสังเกตเห็นได้ว่า คำต้นฉบับเป็นชื่อเรียกชนิดของพืช หรือต้นไม้ในภาษาของสังคมต้นฉบับ ซึ่งถิ่นกำเนิดชนิดของพืช หรือต้นไม้เหล่านี้ ไม่ได้เติบโตอยู่ในสังคมภาษาปลายทาง เนื่องจากสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นที่รู้จักหรือคุ้นเคย

ต้นฉบับ	ฉบับแปล
doughnuts	(ขนม) โดนัท
cakes	(ขนม) เค้ก

อีกตัวอย่างหนึ่งข้างต้นจะสังเกตเห็นได้ว่า คำต้นฉบับเป็นชื่อเรียกชนิดของขนมในภาษาของสังคมต้นฉบับ ซึ่งขนมเหล่านี้ ไม่ได้มีถิ่นกำเนิดอยู่ในสังคมไทย แต่เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมตะวันตกอย่างแพร่หลาย ซึ่งถ้าเป็นคำใหม่ก็อาจจะไม่คุ้นหูในตอนแรก แต่เมื่อใช้ไปนานเข้าก็สื่อกันได้ (สุพรรณิณี ปิ่นมณี, 2554) ทำให้คำต้นฉบับเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง และเป็นที่ยอมรับ

ต้นฉบับ*holiday***ฉบับแปล**

วันหยุดฮอลิเดย์

นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างข้างต้นจะสังเกตเห็นได้ว่า คำต้นฉบับ “holiday” มีความหมายตามพจนานุกรมว่า “วันหยุด” ซึ่งเป็นคำที่แพร่หลายอยู่ในสังคมไทย แต่จะเห็นได้ว่าผู้แปลทำการปรับการแปลทับศัพท์คำว่า “ฮอลิเดย์” ซ่อนลงไปอีก ชุตติกาญจน์ บุญญะชิตินุช (2546) กล่าวว่า การแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสม ตามหลักของภาษา วัฒนธรรม กาลเทศะ โดยใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์เข้าไปผสมผสาน เช่น ความรู้ภูมิหลังต้นฉบับ ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ สำนวนเฉพาะ ความรู้ด้านวัฒนธรรม และความรู้ด้านสังคมศาสตร์ เช่น ระดับภาษาที่ใช้ (ควรเลือกระดับของภาษาให้ตรงกันกับต้นฉบับแปล แล้วทำให้ภาษากลมกลืน และควรใช้การทับศัพท์เมื่อจำเป็นจริงๆ) ซึ่งการแปลที่มีได้มีความสมบูรณ์แบบ เกิดจากปัญหาอุปสรรคของความแตกต่างของภาษาการแปลไม่ใช่การย่อหรือการอธิบายความ เพื่อให้ได้ความเข้าใจเท่านั้น จึงต้องอาศัยความรู้ภาษาต่างประเทศที่ตีพอ ได้แก่ การรู้ศัพท์จำนวนมากพอ รูปร่าง หรือ โครงสร้างของประโยคในภาษานั้น รวมทั้งมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษานั้นด้วย (รศ. อรุณทวดี พัฒนิบูลย์, 2550) ดังนั้นจะสังเกตเห็นได้ว่า ผู้แปลมีความรู้ด้านสังคมศาสตร์ และมีความรู้เกี่ยวกับชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษาจึงให้ความสำคัญกับคำว่า “ฮอลิเดย์” คือวันหยุด หรือเป็นวันสำคัญสำหรับสังคมต้นฉบับ ซึ่งหมายถึงวันที่ 4 กรกฎาคม หรือ “Independence Day” ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องของหนังสือเรื่อง “เล็กละชาวนา” กล่าวคือเป็นวันหยุด หรือ “ฮอลิเดย์” ที่สำคัญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันสำหรับสังคมต้นฉบับ จึงสรุปได้ว่าการทับศัพท์ต้นฉบับไม่เพียงแต่แก้ปัญหาคำที่ไม่คุ้นเคยในภาษาสังคมปลายทางเท่านั้น แต่ยังใช้เพื่อเน้นความสำคัญของคำต้นฉบับนั้นได้อีกด้วย

ต้นฉบับ*Hardscrabble Hill**Trout River***ฉบับแปล**

เขาฮาร์ดสแครบเบิล

แม่น้ำทรอตต์

และตัวอย่างสุดท้ายนี้ จะสังเกตเห็นได้ว่าผู้แปลทับศัพท์คำที่เป็นชื่อเรียกสถานที่ที่อยู่ในสังคมต้นฉบับ ซึ่งเป็นชื่อเฉพาะ ไม่สามารถหาความหมายเทียบเคียงได้ เนื่องจากการทับศัพท์ เป็นกลวิธีที่ใช้ในการแปลชื่อเฉพาะ หรือใช้แปลสิ่งที่ไม่ปรากฏ หรือไม่รู้จัก (เบญจมาภรณ์ วรากุลปรกรณ์ศิริ, 2557) จึงปรับการแปลระดับโครงสร้างระดับเสียงเพื่อแก้ปัญหาในการแปลครั้งนี้ ดังนั้นการปรับการแปลระดับโครงสร้างระดับเสียงโดยการแปลทับศัพท์ เป็นการปรับการแปลคำต้นฉบับที่ไม่คุ้นเคย เช่นคำต้นฉบับที่เกี่ยวกับพืช หรือต้นไม้ที่ไม่ได้มีถิ่นกำเนิดในภาษาปลายทาง เนื่องจากสภาพอากาศต่างกันทำให้ผู้อ่านยังไม่เคยชินกับคำต้นฉบับดังกล่าว จึงต้องปรับการแปลโดยถ่ายถอดเสียงคำ เพื่อแก้ปัญหาความไม่เข้าใจนี้ แต่การปรับบทแปลโดยการแปลทับศัพท์คำต้นฉบับ ยังสามารถถ่ายถอดเสียงคำที่สังคมปลายทางคุ้นหูได้ เช่น ชื่อขนมที่สังคมไทยได้รับอิทธิพลมาจากตะวันตกอย่างแพร่หลาย อาทิ โดนัท หรือเค้ก เพื่อลดความเยิ่นเย้อเนื้อความในประโยค ให้มีความกระชับขึ้น เนื่องจากผู้อ่านสามารถจินตนาการรูปลักษณะได้ทันที และการปรับบทแปลโดยวิธีการแปลทับศัพท์นี้ ยังสามารถทับศัพท์คำ เพื่อเน้นย้ำความสำคัญของคำนั้นๆ ได้อีกด้วย เช่น วันหยุดฮอลิเดย์ สุดท้ายการปรับระดับโครงสร้างโดยการทับศัพท์ชื่อของสถานที่ แม่น้ำ ภูเขา ถือเป็นปรับการแปลคำที่ไม่มีความหมายในฉบับแปล เนื่องจากเป็นชื่อเฉพาะในภาษาต้นฉบับ

5.2.2 การปรับบทแปลระดับ โครงสร้างระดับประโยคประเภทการเพิ่มและละคำในประโยค

ยกตัวอย่าง ดัชนีฉบับที่มีการปรับบทแปลระดับ โครงสร้างระดับประโยคประเภทการเพิ่ม และละคำในประโยค ดังนี้

ตารางที่ 2 การปรับการแปลระดับ โครงสร้างระดับประโยคในลักษณะการเพิ่มและคำในประโยค

ข้อความ		การปรับบทแปล	
ต้นฉบับ	ฉบับแปล	การเพิ่มคำ	การละคำ
“It was January in northern New York State, sixty-seven years ago”	“หกสิบเจ็ดปีล่วงมาแล้ว ในเดือนมกราคม ทางภาคเหนือของรัฐนิวยอร์ก”		ประธาน
“...and a path had been shoveled to the side door”	“มีคนโกยหิมะออกเป็นทางเดินเล็กๆตัดตรงไปยังประตูด้านข้าง”	ประธานและกรรม	
“..., and to leap into the big copper kettle of swirling hot fat.”	“แล้วมันก็โดดลงไปในหม้อทองแดงใบใหญ่ที่มีน้ำมันเดือดพล่าน”	ประธาน	
“... when Almanzo rode with Father to the timber lot.”	“...เมื่อแอลแมน โซซันตะเจ้ หรือเดือนขนไม้คั้นใหญ่ ไปยังป่าไม้กับพ่อ”	กรรม	

จากตารางจำแนกการปรับการแปลระดับ โครงสร้างระดับประโยคในลักษณะการเพิ่มและการละคำในประโยค จะสังเกตเห็นได้ว่ามีทั้งการละและการเพิ่มส่วนประธานของประโยคเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งตามโครงสร้างภาษาลบดับภาษาแปลสามารถละประธานได้ ตัวอย่างเช่น “It was January in northern New York State” ประธานของต้นฉบับ คือ “It” หรือ “มัน” ไม่ปรากฏอยู่ในฉบับภาษาแปล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรัญญา พานิจจะ (2557) ที่ละประธานคำว่า “มัน” เอาไว้เพราะไม่มีความหมายสำคัญ ซึ่งเป็นคำสรรพนาม ซึ่งไม่ได้ทำหน้าที่เป็นบุรุษสรรพนาม (Impersonal Pronouns) และสัมพันธ์กับงานวิจัยของ ฤทัยชนก ฉาวรวงษ์, นครเทพ ทิพยศุภราชภูรี, กรรณิการ์ ซ่อไม่ทอง (2560) กล่าวว่า เพียงทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามทางไวยากรณ์ของภาษาดั้งเดิมเท่านั้น ตามโครงสร้างภาษาลบดับแปลซึ่งสรรพนามดังกล่าวไม่มีความหมายสำคัญสามารถทำการละไว้ได้ ทำให้ง่ายต่อการเรียบเรียง และยังคงความหมายของต้นฉบับไว้ ส่วนการเพิ่มประธาน สามารถเพิ่มเข้าไปในประโยคฉบับแปลได้ อาทิเช่น “...and a path had been shoveled to the side door” “มีคนโกยหิมะออกเป็นทางเดินเล็กๆตัดตรงไปยังประตูด้านข้าง” และ “..., and to leap into the big copper kettle of swirling hot fat.” “แล้วมันก็โดดลงไปในหม้อทองแดงใบใหญ่ที่มีน้ำมันเดือดพล่าน” มีการเพิ่มประธานที่เป็นทั้งคำนาม และคำสรรพนามเข้าไปในประโยค อีกทั้งมีการเพิ่มกรรมที่ไม่ปรากฏอยู่ในต้นฉบับ “... when Almanzo rode with Father to the timber lot.” เนื่องจากความแตกต่างทางด้านโครงสร้างภาษาระหว่างภาษาดั้งเดิมกับภาษาฉบับแปล ทำให้ผู้แปลต้องเพิ่มกรรมลงในฉบับภาษาแปลได้ความว่า “...เมื่อแอลแมน โซซันตะเจ้ หรือเดือนขนไม้คั้นใหญ่ ไปยังป่าไม้กับพ่อ” สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพร ใจกลาง (2558) พบว่าการเพิ่มคำเข้าไปในประโยคนั้น เพื่อให้ประโยคถูกต้องตามหลักโครงสร้างไวยากรณ์ และมีความสมบูรณ์ชัดเจนขึ้น

จากการศึกษากลวิธีการแปลโดยใช้งานวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “Farmer Boy” หรือ “เด็กชายชาวนา” นี้พบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลทั้งแบบตรงตัว และแบบเอาความ แต่พบแปลแบบตรงตัวหรือการรักษารูปแบบมากกว่า

การรักษาความหมายเป็นส่วนใหญ่ อาทิ เช่น การจัดลำดับคำหรือวลี คำต่อคำ ประโยคต่อประโยค และตามโครงสร้างประโยค (ประธาน + กริยา + กรรม) เนื่องจากเป็นวรรณกรรมเยาวชน ผู้ประพันธ์ได้เรียบเรียงคำต้นฉบับไว้อย่างง่าย ทำให้การถ่ายทอดภาษาแปลสามารถแปลความได้ตรงตัวไม่ซับซ้อนเท่าใดนัก ทั้งนี้ผู้แปลมีความตระหนักในเรื่องความแตกต่างทางด้านโครงสร้างภาษา และสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างคำต้นฉบับ และภาษาในฉบับแปล จึงต้องใช้กลวิธีการแปลควบคู่กับการปรับบทแปล เพื่อประสิทธิภาพในการถ่ายทอดเนื้อความให้ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

6. บทสรุป

ผลจากการศึกษาวิจัย ซึ่งได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้วิธีการปรับบทแปลของผู้แปล และเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมทางด้านภาษาของต้นฉบับ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอื่นๆที่สามารถค้นคว้าความรู้ใหม่ไม่มากนักน้อยจากการวิจัยฉบับนี้ เพื่อใช้พัฒนางานของผู้วิจัยรุ่นต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาวิเคราะห์การปรับบทแปลจากภาษาต่างประเทศที่ถูกนำมาแปลเป็นภาษาไทย โดยสามารถศึกษาเปรียบเทียบประเภทงานวรรณกรรมการปรับบทแปลที่ใช้กรอบทฤษฎีของนักวิชาการท่านอื่นๆ นอกเหนือจาก ศัญฉวี สายบัว เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีและการปรับบทแปลที่แตกต่างกัน หรือศึกษาการปรับบทแปลงานแปลด้านอื่นๆ เช่น นิทาน สารคดี ข่าว บทความ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการและการปรับบทแปลที่ผู้แปลเลือกใช้ในการแปล

7. กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ ดร.นครเทพ ทิพย์สุกรราษฎร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ชี้แนะและจัดเกล้าข้อบกพร่องระหว่างการศึกษาวจัยในครั้งนี้ ทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ขอกราบอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทถ่ายทอดวิชาความรู้ และเอื้อความกรุณาต่อข้าพเจ้า ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในระดับมหบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ ณ มหาวิทยาลัยรังสิตแห่งนี้ ขอขอบขอบคุณเพื่อนๆทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจและคอยช่วยเหลือ และสุดท้ายขอกราบเท้าพระคุณบิดามารดา ที่ได้เลี้ยงดู และอบรมสั่งสอนให้ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่น และอดทนต่ออุปสรรคทั้งปวง

8. เอกสารอ้างอิง

ชุดิกานัญจน์ บุญญะชิตสุข. (2546). มาทำความเข้าใจการแปลกันเถอะ. *วารสารวิชาการ*. ปีที่ 6 (ฉบับที่8), 43-49.

ดวงดา สุพล. (2541). *ทฤษฎีและกลวิธีการแปล*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพรัดน์ รัตนิเวียร. (2556). การวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเรื่อง "ถึงแม่เพี้ยนหนูก็รัก". การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.

ทศพร ไจกลาง. (2558). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเรื่องสั้นเรื่อง "วิลเลียมกับแมรี่". การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.

- เบญจมาภรณ์ วรากุลปกรณศิริ. (2557). บทแปลเรื่อง "พิราบอังกฤษ ตามฝันในต่างแดน" ของสตีเฟน เคลแมน พร้อมบทวิเคราะห์. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแปลภาษาอังกฤษและไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภาสกร ทอนมณี. (2554). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง "หลุม". การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- รัชนิโรจน์ กุลธำรง. (2552). *ความรู้ความเข้าใจเรื่องภาษาเพื่อการแปล : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฤทัยชนก ถาวรวงษ์, นครเทพ ทิพย์สุภราชฤทธิ์, และ กรรณิการ์ ช่อไม้ทอง. (2560). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปล และกลวิธีการแปลจากวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง บ้านเล็กในป่าใหญ่. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต* ปีที่ 12 ฉบับ 22.
- ลอรา อิลกัลส์ ไวลเดอร์. (2559). *เด็กชายชานา. พิมพ์ครั้งที่ 13. แปลโดย สุกนธรส*. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- วรรณภา แสงอร่ามเรือง. (2552). *ทฤษฎี และหลักการแปล. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 47. พิมพ์ครั้งที่ 3*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรัณยูภา พานิจจะ. (2557). การศึกษาเชิงวิเคราะห์การปรับบทแปลและกลวิธีการแปลเรื่องสั้น "เจ้าของห้องเช่า". การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ตัณญา วิสาขบัว. (2550). *หลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่ 8*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพรรณิ ปิ่นมณี. (2554). *การแปลขั้นสูง. พิมพ์ครั้งที่ 5*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณทวด พัฒนินบูลย์, รศ. (2550). การแปล: การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม. *วารสารการศึกษาไทย*. ปีที่4(ฉบับที่30), 50-55.
- Laura Ingalls Wider. (1971). *Farmer Boy*. Newyork: HarperCollins publishers Inc.